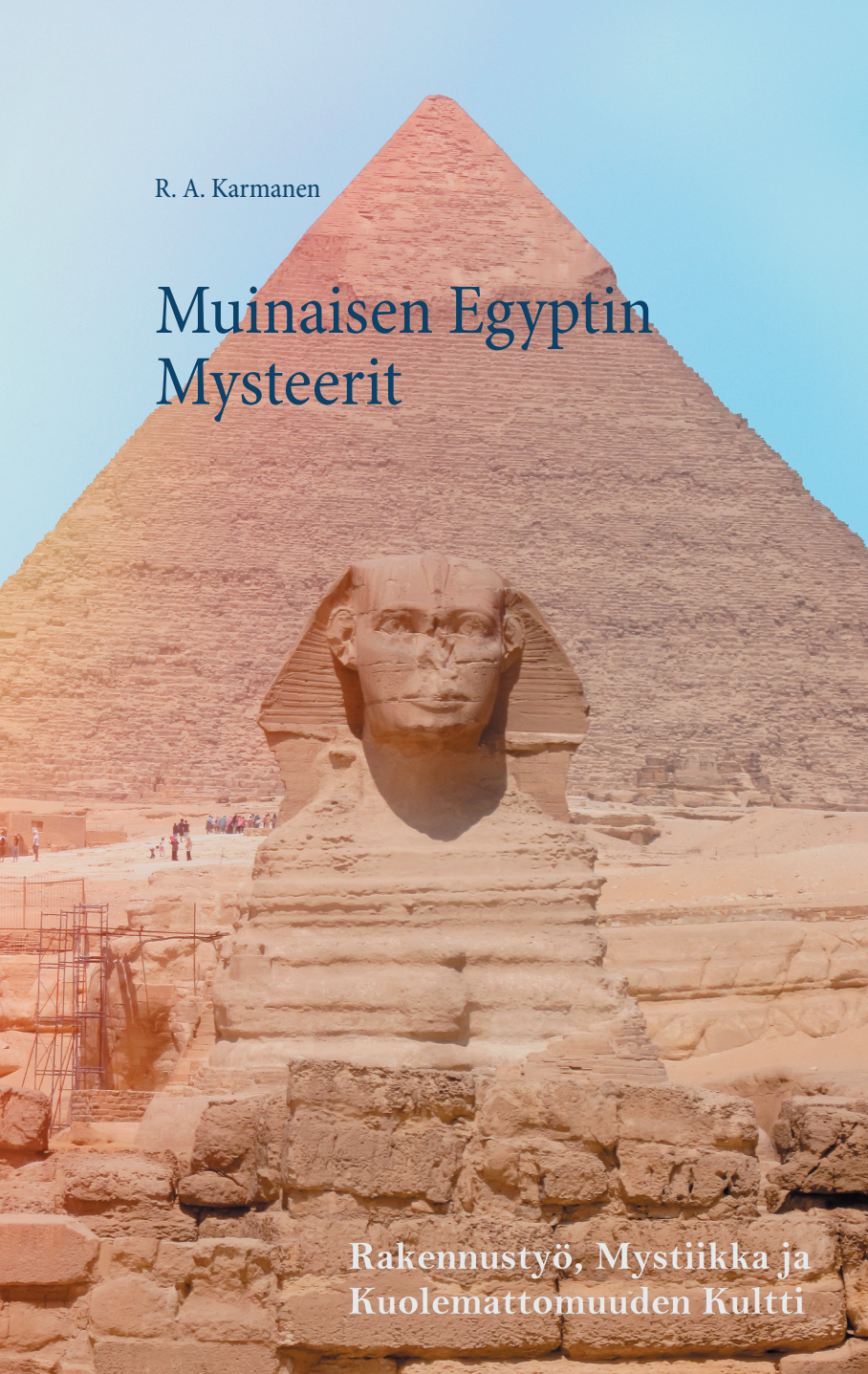




R. A. Karmanen

Muinaisen Egyptin Mysteerit

Rakennustyö, Mystiikka ja
Kuolemattomuuden Kultti

MUINAISEN EGYPTIN MYSTEERIT

R.A. Karmanen

Rakennustyön arvoitukset, Mystiikka ja Kuole-
mattomuuden Kultti





Teosta saa lainata. Kirjailijan nimeä ei tarvitse mainita.

Kannen kuva: Nikolay Antonov/Dreamstime.com

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi 2019

ISBN: 9789528008699

Niille jotka tiedostamattaan kaipaavat ...

NETERIN TALO

Muinaiset egyptiläiset nimittivät Suurta pyramidia *Neterin taloksi*, eli paikaksi jossa kaikki vastaa kosmoksen sopusointua. Se näytti kaukaisina aikoina vieläkin vaikuttavammalta kuin nykyään, sillä sen pinta oli portaatton ja kiiltäväksi hiottu. Suuren pyramidin ympäri kulki myös yli kilometrin pituinen kivinen muuri, joka oli *kahdeksan metriä* korkea. Sen ja pyramidin väliin jäi kymmenen metriä leveä kivetty piha. Mikäli ympäristöä tarkasteli kyseiseltä sisäpihalta käsin, näkymä oli modernin minimalistinen ja äärimmäisen vaikuttava, sillä 146,6 metrin korkeuteen kohoava massiivinen rakennus oli lähes nykyajalle saakka maailman korkein. Neterin talon sisäänkäynnin edustalla sijaitsi paitsi temppeli, mahdollisesti myös *labyrintti*. Sekä pyramidin pinnoitemateriaali, että sen edustan rakennukset ovat jo kauan sitten uudelleenkäytetyt Kairon rakennustöissä, mut-

ta itse Neterin talo oli seissyt paikallaan koskemattomana tuhansia vuosia...

Vuonna 820 jKr. pyramidin arvoituksellinen rauha ja sopusointu viimein rikkoutui, kun Kalifi Al Mamun ja hänen parhaat arkkitehtinsä ja työmiehensä saapuivat tämän tuhansia vuosia sitten *suljetun ja sinetöidyn* monumentin edustalle: Suuri ja hyvin organisoitu miesjoukko ryhtyi etsimään sisäänkäyntiä, jota mm. kreikkalaiset ja roomalaiset hallitsijat olivat aikaisemmin turhaan etsineet. Kalifin miesten ainoa johtolanka oli muinainen taru siitä, että sisäänkäynti sijaitsi pohjoisella sivulla. He ryhtyivät hyvin vaivalloisesti kaivamaan käytävää kohdasta, jonka olettivat sijaitsevan muinaisen sisäänkäynnin lähetyvillä. Kuukausien työ ei kuitenkaan tuottanut tulosta ja miehet olivat jo luovuttamassa raskaan, hitaan ja pölyisen urakkansa, kun he järkäleitä hakatessaan kuuluivat kivien putoavan pienen välimatkan päässä tunnelinsa perimmäisen osan takana. Nyt äkillistä intoa puhkuen he hakkasivat tiensä läpi alkuperäiseen käytävään, joka oli ollut suljettuna muinaisista ajoista lähtien.

Kun Al Mamunin miehet kääntyivät löytämässään käytävässä ja palasivat taaksepäin kohti ulos johtavaa alkuperäistä sisäänkäyntiä, he löysivät mestarillisesti tehdyn kivisen oven, joka kääntyi akselinsa varassa, eikä sitä

voinut havaita ulkoapäin lainkaan, sillä se sopi niin täydellisesti kohdalleen ja sulautui muiden kivien joukkoon. Ovikivi oli myös tasapainotettu siten, että se palautui itsestään paikoilleen. Alkuperäinen sisäänkäynti sijaitsi hämähäyssiä hieman sivussa rakennuksen keskiakselista ja huomattavasti oletettua korkeammalla.

Al Mamunin miehet seisoivat nyt oman käytävänsä ja alkuperäisestä ovesta viivasuoraan alaspäin n. 26 asteen kulmassa laskeutuvan käytävän risteyskohdassa. He olivat tietämättään ja kohtalon ohjaamana kaivaneet tiensä juuri siihen kohtaan, jossa sijaitsi *piilotettu* ja ylöspäin johtava käytävä, ja joka siksi tuli herättäneeksi heidän huomionsa: Todisteena siitä että kukaan ei ollut käynyt suuressa pyramidissa paikan sinetöimisen jälkeen, seisoj juuri murtuneen muurauksen alla valtava koskematon graniittinen kivipaasi, alaspäin johtavan tunnelin *katossa*. Sen takana todettiin myöhemmin olevan käytävä, joka johti ylöspäin n. 26 asteen kulmassa. Paaden tarkoitus oli paitsi tukkia kulkuaukon suu, myös hämätä sen olemassaolo. Kyseinen kohta näytti sen päälle (todennäköisesti) muurattujen kivien poistamisen jälkeenkin vain lähinnä pieneltä syvennykseltä alaspäin johtavan reitin katossa, johon on asetettu kantava graniittinen kivi. Kuva 15 näyttää, kuinka tukkiva paasi oli laskettu paikalleen tarkasti, eikä sen sivuilla

ollut lainkaan tilaa. Kyseinen kohta oli siis vain harmitoman näköinen pieni umpikuja, jonka takana ei ollut arvattavasti mitään muuta kuin lähes 200 metriä kivistä rakennetta. Ainoa käytettävissä oleva reitti oli siis jatkaa kaltevaa luiskaa pitkin alaspäin.

Siinä kohdassa, johon miehet olivat kaivaessaan saapuneet, sekä alkuperäisen sisääntulon välissä oli ollut *kymmenen* suljettua ovea: yhdeksän paksua puuovea sekä yksi kivinen kääntöovi, mutta ne Kalifin miehet saivat rikottua ja avattua helposti. Kivinen kääntöovi painoi arviolta kaksikymmentä tonnia, mutta sitä saattoi silti liikuttaa kädellä työntämällä ja se palautui saumatomasti paikoilleen! Puisia ovia oli puolestaan todennäköisesti helppo murtaa. Kyseistä kymmenen oven jonoa ei todennäköisesti oltu asetettu sinne haudanryöstäjien estämiseksi, mikä olisi ollut mieletöntä ja turhaa. Mikä niiden tarkoitus oli, siihen palaamme myöhemmin.

Ylös johtavan käytävän alussa oleva valtava graniittipaasi, jota osattiin jostakin syystä epäillä käytävän pääksi, sai Al Mamunin aikakauden parhaat työkalut: rautaiset taltat, tylsistymään nopeasti. Kivi oli niin erityisen kovaa ja tarkoitukseensa huolella valittua, että pintaan ei syntynyt taltan iskuista juuri muuta, kuin pieniä valkoisia pisteitä. Sulkupaasi saatiin kuitenkin lopulta *kierrettyä*, sillä sen vieressä oleva kalkkikivi oli pehmeäm-

pää. Paaden takaa paljastui käytävä, joka päättyi kuitenkin pian samankaltaiseen uuteen graniittiseen sulkuun. Kovien ponnisteluiden jälkeen se saatiin lopulta murskattu palasiksi. Kyseisiä graniittisia sulkupaasia oli ylöspäin johtavan käytävän suun naamioivan (kolmoisjärjelleeksi paljastuneen) tulppakiven lisäksi myös kaikkiaan kolme. Ne olivat kapeampia ja ovimaisempia, mutta niidenkään reunoilla ei ollut lainkaan tilaa. Kuinka ne oli saatu paikoilleen sinetöimisen yhteydessä? (Kuva 12)

Kalifin miehet syöksyivät lopulta kaikkien sinettikivien ohi, etsien sitä valtavaa aarretta, jonka pyramidien tuolloin uskottiin sisälleen kätkevän. He kohtasivat lopulta kuitenkin vain *tyhjiä kammioita*, korkeita ja matalia käytäviä, tyhjän sarkofagin, sekä suolaa... Vimmoissaan miehet rikkoivat paikkoja, ja purkivat mm. lattiaa, mutta eivät löytäneet mitään. Suuresta pyramidista, jota virallinen egyptologia väittää Khufun rakennuttamaksi hautapaikaksi, ei ole koskaan löydetty mumiota, vaikka Al Mamunin tarkasti dokumentoimasta sisäänmenoprosessista voidaan päätellä, että Suuren pyramidiin ylempiin käytäviin edettiin tuolloin aivan ensimmäistä kertaa. Egyptologit perustavat johtopäätöksensä siihen ennakoasenteen saastuttamaan logiikkaan, että koska heidän *lähtökohtaisesti* hautana pitämästään pyramidista ei ole löytynyt mumiota, *sen täytyy* siis olla ryöstetty.

Sillä oli kuitenkin jokin muu, paljon mystisempi tarkoitus, johon palaamme tuonnempana.

Suuri pyramidi eroaa muista, hautapaikkakäyttöön suunnitelluista pyramideista siten, että sen esillä olevista seinistä ei löydy lainkaan hieroglyfejä tai kuvia. Eikö faarao halunnut jättää itsestään jälkeä, vaikka hänen oletetaan olleen niin turhamainen, että rakennutti itseään varten suurimman ”megaliitin”, mitä Egyptin maa-perä päällään kantaa?¹ Lisäksi Suuren pyramidin kivet käytävät ja graniittiset porrasaskelmat olivat jo pyramidi-*divillityksen* alkuaikoina huomattavan *kuluneet*. Myös tämä viittaa muuhun, kuin hautapaikkakäyttöön ja ker-
too käyttöiän olleen pitkä.

On muitakin todisteita siitä, että Suurta pyramidia ei ole suunniteltu haudaksi, vaan sen käyttötarkoitus on ollut muunlainen. Keskellä pyramidia sijaitsee Suuri galleria. Sen ylöspäin johtavan, lähes yhdeksän metriä korkean holvin ylimmältä lattiatasolta avautuu suora käytävä kohti Kuninkaan kammioita. Tämä käytävä on puolestaan niin matala, että sinne päästäkseen täytyy nöyrytyä, eli kulkea kumarassa. Suunnilleen käytävän puolella välissä voi katsoa ylöspäin ja havaita hienon mekanismin jäänteet, jossa on sijainnut suuren pyramidin toinen portculis järjestelmä. Ensimmäinen on tosin kiistanalainen, mutta palaamme siihen tuonnempana.



Muinaiset Egyptiläiset liikuttelivat useiden kymmenien tonnien painoisia lohkareita ja liittivät niitä toisiinsa optikkotason tarkkuudella? Miten se tehtiin?

Vahvat todisteet viittaavat siihen, että Sfinksi on paljon vanhempi kuin Egyptiläinen kulttuuri. Kuka sen veisti?



Oliko tällä ikivanhalla kansalla korkeampaa tietoa elämän ja kuoleman salaisuuksista: "se joka kuolee eläessään, ei kuole kuollessaan."

R. A. Karmanen valottaa uusimassa kirjassaan muinaisia egyptiläisiä mysteereitä, sekä vihki-myksiä korkeampaan tietoon, kuljettaen lukijan kiehtovalle matkalle Faaraoiden dynastiaan Egyptiin ja sitä edeltävään Shemsu-Horin valtakuteen, josta unohdettu Torinon papyrus kertoo...



BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi